

عنوان مقاله:

بررسی سمیت در خوراک دهی های مختلف در تولید ورمی کمپوست

محل انتشار:

دومین همایش ملی کاربرد علوم و فناوری های نوین در کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سجاد مسعودی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر، گروه شیمی، بوشهر، ایران

محسن نصرتی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر، گروه شیمی، بوشهر، ایران

مهرداد منطقیان - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر، گروه شیمی، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر نوع خوراک مصرفی و نوع سم بر پارهای خصوصیات ورمی کمپوست، آزمایشی در سال 1393 در کارگاه کمپوست سازی یاسوج به صورت اسپیلیت پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با دو فاکتور نوع خوراک در 4 سطح شامل پرتقال، گوجه، کدو و خیار و نوع سم در 5 سطح شامل عدم مصرف سم، مصرف سمومدیازینون، اندوسولفان، فوزالون و دانیتول به میزان 1 لیتر در هکتار در 3 تکرار اجرا شد. خوراکها بر روی پلاستیکقرار داده شده و سم بر روی میوه ها سمپاشی شد. سپس توده های لازم تهیه و تعداد 250 عدد کرم به هر توده اضافه شد و مراحل تولید ورمیکمپوست طی شد. پس از تهیه داده های مورد نیاز شامل تعداد کرم پس از جداسازی، اسیدیته ورمی کمپوست، درصد نیتروژن، درصد فسفر، درصد کربن آلی و نسبت C/N با استفاده از نرم افزار SAS تجزیه و مقایسه میانگین داده ها با استفاده از آزمون دانکن انجام گرفت و نمودارها نیز با استفاده از نرم افزار EXCEL رسم شدند. نتایج نشان داد که اثر نوع خوراک بر تعداد کرم، اسیدیته و درصد فسفر معنی دار نبوده ولی اثر این عامل بر سایر صفات مورد مطالعه در سطح آماری 1 درصد معنی دار بود. اثر نوع سم و همچنین برهمکنش نوع خوراک و نوع سم بر همه صفات مطالعه شده معنی دار بود. حداکثر تعداد کرم در تیمار F(1)P(1) (خوراک پرتقال و عدم مصرف سم) به تعداد 623/33 عدد، بیشترین مقدار اسیدیته توده در تیمار F(2)P(1) (خوراک کدو و عدم مصرف سم) به میزان 7/74 به دست آمد که با تیمارهای F(1)P(1) خوراک پرتقال و عدم مصرف سم و F(2)P(1) خوراک گوجه فرنگی و عدم مصرف سم) در یک کلاس آماری قرار داشته و با هم اختلاف معنی دار نشان ندادند. بیشترین درصد نیتروژن در تیمار F(1)P(1) (خوراک پرتقال و عدم مصرف سم) به میزان 1/613 درصد به دست آمد بیشترین درصد فسفر در تیمار F(2)P(1) (خوراک کدو و عدم مصرف سم) به میزان 4/08 درصد، بیشترین درصد F(1)P(1) (خوراک پرتقال و عدم مصرف سم) به میزان 25/13 درصد و حداکثر نسبت C/N نیز در تیمار F(2)P(1) (خوراک کدو و عدم مصرف سم) به میزان 15/59 حاصل شد.

کلمات کلیدی:

ورمی کمپوست، اسیدیته، سم، خوراک دهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380148>

